

Pedersen-Nyskov: Ved Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag udtalte den højtærede Landbrugsminister, at de indvundne Erfaringer havde godtgjort, at man ved Lovene af 1899 og 1904 var kommen ind i det rette Spor, og at hans Formaal med dette Forslag var yderligere at fortsætte i det ved disse Love angivne Spor. Jeg tror, den højtærede Minister har haft Ret i at følge det Spor, som vi ved disse tidligere Love ere komne ind i, og jeg føler mig overbevist om, at naar denne Sag nu kommer i et Udvalg, vil dette Udvalg yderligere kunne faa Bekræftelse derpaa ved de Oplysninger, som jeg haaber kunne blive tilstillede Udvalget fra Landbrugsministeriet.

Jeg skal kun ganske kort omtale enkelte af de Forandringer, som foreslaas i de tidligere Love, og ogsaa omtale enkelte af de Mangler, jeg mener, der findes dels i det nye Forslag og dels i de Paragraffer, hvortil der ikke er stillet noget Ændringsforslag.

I Lovforslagets §§ 2 og 3 er der nogle Forandringer fra den tidligere Lov, som gaa ud paa at gøre Adgangen lettere for dem, som søge at komme i Besiddelse af disse Jordlodder. Det hedder f. Eks. i § 3, Litra e, i de Bestemmelser, som omhandle, hvilke Fordringer der stilles, at vedkommende Landarbejder skal have „ernæret sig som Landarbejder (jfr. § 2) i de sidste 6 Aar; den Tid, i hvilken han har affjendt sin Værnepligt, eller andre Afbrydelser, der tilsammen ikke have strakt sig over 2 Aar, skal dog ikke komme i Betragtning“.

Jeg skønner jo nok, at dette Forslag er en virkelig Forbedring. Jeg vilde dog ønske, man havde bibeholdt de 5 Aar i Stedet for 6 Aar; men det kan jo ikke nægtes, at 2 af 6 Aar er en Trediedel af Tiden, imod at der før kun kunde fradrages en Femtedel af Tiden, saa det er aabenbart en Forbedring. Jeg tror ogsaa, den højtærede Minister havde Ret, naar han sagde, at de Folk, som i kort Tid søge andet Erhverv for at tjene de fornødne Penge, de have Brug for, naar de skulle gaa ind til et saadant Husmandsbrug, i Regelen ikke ere de ringeste. Jeg er derfor glad for, at vi gaa i den Retning at gøre Adgangen lettere. Jeg tror, den højtærede Minister har Ret i sin Udtalelse, og jeg vil nævne et andet Forhold, som netop nede hos os har trængt sig frem. Det angaar Folk, som i længere Tid have opholdt sig i Udlandet, f. Eks. hjemvendte Amerikanere,

som have været borte i 3—4—5 Aar og nu netop have den Sum Penge, der kræves, og ønske at faa et saadant Husmandsbrug. Det vil være meget uheldigt, om vi ikke kunde give dem et saadant Brug. Vi have ganske vist i et Par enkelte Tilfælde gjort det nede hos os, skønt der strengt taget ikke kan siges at være Lovhjemmel derfor. Vi have haft paalidelige Vidnesbyrd for, at de have arbejdet med Landbrug ovre i Amerika, paalidelige Vidnesbyrd fra Folk, som kendte dem udmærket godt. Men jeg kunde ønske, der ogsaa maatte findes fuld Lovhjemmel for, at hjemvendte Dansk-Amerikanere eller andre hjemvendte Danske, som have den fornødne Kapital, ogsaa kunde komme i Betragtning.

I § 2 er der ogsaa foreslaaet en Forandring. Der har det hidtil heddet: „Landhaandværkere, Teglværksarbejdere og lignende“. Hertil er nu føjet: „Fiskere“. Den Gang, jeg saa dette, opdagede jeg først, at vi nede hos os havde om ikke handlet ulovlig, saa dog handlet uden fuld Lovhjemmel, idet vi uden videre have ydet Fiskere Statslaan. Det er ganske vist ikke mange, det gælder om, men vi have dog enkelte Kystfiskere, som til sine Tider fiske paa Havet og til andre Tider ere Landarbejdere. Naar de havde deres Sager i Orden og var delvis Landarbejdere, have vi ikke set paa, om de i øvrigt havde deres Erhverv til Lands eller til Vands. Nu er det jo i alt Fald tydeligt nok, at i Fremtiden kunne Fiskerne medtages.

Jeg skal derefter nævne § 4. Den nuværende § 4 er ganske som den tidligere. Det hedder heri, at Lodderne ikke maa være mindre end 2 Tdr. Land g. M. og ikke større end 8 Tdr. Land g. M. I Landets magre Egne kunne Lodderne have større Areal; for saa vidt de gaa over 12 Tdr. Land, skal Landbrugsministerens Samtykke indhentes. Jeg tror nu, det er fornuftigt at bibeholde denne Minimumsgrænse af 2 Tdr. Land. Der kan meget let i Nærheden af en Købstad, hvor Jorden er meget dyr, være en Mand, som vil bruge Jorden til Gartneri eller Havebrug og derfor kan nøjes med 2 Tdr. Land. Den Bestemmelse har jeg altsaa ikke noget imod. Der kan heller ikke være noget i Vejen for at sætte et Maksimum, som ikke maa overskrides uden Landbrugsministerens Samtykke. Derimod tror jeg, det er uheldigt at bibeholde Bestemmelsen om de 8 Tdr. Land g. M. Det har ikke saa sjældent været en Gene for os ude i Kommissionerne, at vi blev stoppede af denne Grænse. Vi ere ganske vist komne